

Zahvalnost nakon obavljanja hadža (Meka)

Hatib: dr. Usama ibn Abdullah el-Hajjat

19. zul-hidže 1439. po Hidžri / 31. august 2018.

Bojte se Allaha, i sjetite se da ćete pred Njim stajati na “Dan kada se čovjek bude sjećao onoga što je radio” (En-Naziat, 35), “na Dan kada će čovjek od brata svoga pobjeći, i od majke svoje i od oca svoga, i od druge svoje i od sinova svojih – toga Dana će se svaki čovjek samo o sebi brinuti.” (Abese, 34–37)

O muslimani, zahvalnost Allahu, džellešanuhu, Gospodaru svjetova, na blagodatima kojima ga je obdario – a jedna od najvećih, poslije blagodati islama, svakako je blagodat upute i pomoći u izvršavanju obreda i ispravnom obavljanju radnji hadža i umre, u zdravlju i sigurnosti – stroga je obaveza svakog hadžije, ako želi sačuvati blagodati i dobra od svog Gospodara, i produžiti njihovo trajanje.

Allah, džellešanuhu, samo je onima koji Mu zahvaljuju na blagodatima obećao da će im još više dati, kao što kaže Uzvišeni: “... i kad je Gospodar vaš objavio: ‘Ako budete zahvalni, Ja ću vam, zacijelo, još više dati; budete li nezahvalni, kazna Moja doista će stroga biti.’” (Ibrahim, 7)

Allah, džellešanuhu, poziva hodočasnike Svoje kuće da Ga se sjećaju, zahvaljuju Mu i mole Ga, nakon što završe obrede, da im podari dobro ovog i budućeg svijeta, i kaže: “A kad završite obrede vaše, opet spominjite Allaha, kao što spominjete pretke vaše, i još više Ga spominjite! Ima ljudi koji govore: ‘Daj Ti nama, Gospodaru naš, na ovome svijetu!’ Takvi na onom svijetu neće imati ništa. A ima i onih koji govore: ‘Gospodaru naš, podaj nam dobro i na ovome i na onome svijetu, i sačuvaj nas patnje u Ognju!’ Njih čeka nagrada koju su zaslužili! A Allah brzo sviđa račune.” (El-Bekara, 200–202)

Ovi ajeti sadrže jasno uputstvo, potvrdu i pojašnjenje o propisanosti spominjanja Allaha, džellešanuhu, na kraju svakog ibadeta, a obreda posebno, s ciljem iskazivanja zahvalnosti Allahu i priznanja Njegovih nepresušnih blagodati, obilnog dobra i lijepih djela, i da je On taj koji je uputio Svoje robove da dostignu ono što On voli i čime je zadovoljan, usrećio ih pokornošću Njemu, i omogućio im da izvrše propisane obrede na najpotpuniji i najljepši način.

Također, ajet sadrži upozorenje i preporuku: upozorenje hadžijama da od svog Gospodara traže da ih opskrbi dunjalučkim ukrasima koji će ih odvratiti od Njega i udaljiti od onoga što je potpunije, ljepše, trajnije – dederža i stepeni na ahiretu, a preporuka da u svojim dovama mole Allaha da im podari dobro ovog i budućeg svijeta i sačuva ih od džehennemske patnje, jer je ova blagoslovljena i lijepa kur’anska dova, kao što kažu islamski učenjaci, objedinila svako dobro na dunjaluku, i zaštitu od svakog zla.

Pojam “el-hasene – dobro”, u dunjalučkom, materijalnom smislu podrazumijeva sve ono što je korisno i poželjno na dunjaluku, kao što je zdravlje, kuća, čestita supruga, suprug, obilna opskrba, korisno znanje, dobro djelo, ugodno vozilo i lijep spomen, dok u onosvjetskom smislu prije svega znači gledanje u lice Gospodara Plemenitog i Milostivog, a zatim ulazak u džennete – bašče uživanja i zadovoljstva, sigurnost od “velikog straha” u različitim etapama Sudnjeg dana, olakšanje obračuna, i druge lijepe stvari kojima je Allah privilegovao stanovnike Njegovih dženneta i Kuće počasti.

S druge strane, spas od Vatre podrazumijeva olakšavanje činjenja svega na dunjaluku što će vjerniku omogućiti da se sačuva Vatre, kao što je ustezanje od prekoračivanja Božijih granica i ostavljanje sumnjivih i zabranjenih stvari.

Zato nije čudno da je jedna od Poslanikovih, sallallahu alejhi ve sellem, najčešćih dova koje je učio u različitim situacijama bila upravo ova lijepa i blagoslovljena dova, kao što je zabilježio imam Ahmed, Allah mu se smilovao, u svom “Musnedu” sa dobrim lancem prenosilaca od Abdulaziza ibn Suhejla, da je rekao: “Katada je upitao Enesa, radijallahu anhumu, o dovi koju je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem,

najčešće učio, a Enes mu je odgovorio: "Učio je: 'Allahumme rabbenā atina fid-dunja hasene, ve fil-ahireti hasene, vekina azaben-nar! – Allahu moj, daj nam na ovom svijetu dobro, i na onom svijetu dobro, i sačuvaj nas od patnje u Ognju!'"

Kada bi Enes, učio dovu, učio bi ovu dovu, a ako bi učio neku drugu dovu, nije izostavio da uz nju prouči i ovu dovu.

Zatim, vrlo je važno kakvo će biti stanje hadžije u narednim danima njegovog života, nakon što mu je Allah, džellešānuhu, omogućio obavljanje i upotpunjenje hadža.

Hoće li se vratiti starim stopama i obilasku, svetkovanju grobova i mauzoleja, ako je od onih koji su iskušani time, i tako se strovaliti u provaliju širka – idolatrije, nakon što je Allah osvijetlio njegovo srce, nadahnuo njegovu dušu i otklonio od njega koprenu neznanja, zablude, laži i propagande, i uputio ga da čini tavaf oko Njegove kuće i zabranio mu da čini tavaf oko bilo čega drugog.

Hoće li pognuti svoju glavu, spustiti svoje čelo i poniziti se kako bi dobio nešto od dunjaluka i njegovih prolaznih i neznatnih ukrasa i užitaka? Zar bi to mogao učiniti, a došao je ponizno, s čežnjom i strahom u srcu, iz skrušenosti i pobožnosti, pred svog Gospodara sam, i hodočastio je Njegovu kuću? A vjerovatno je čitao i slušao riječi svoga Gospodara, u jasnoj Knjizi: "Znajte da život na ovome svijetu nije ništa drugo do igra, i razonoda, i uljepšavanje, i međusobno hvalisanje i nadmetanje imecima i brojem djece! Primjer za to je bilje čiji rast poslije kiše oduševljava nevjernike, ono zatim buja, ali ga poslije vidiš požutjela, da bi se na kraju skršilo. A na onome svijetu je teška patnja i Allahov oprost i zadovoljstvo; život na ovome svijetu je samo varljivo naslađivanje." (El-Hadid, 20)

Hoće li se vratiti "odijevanju" odjeće grešnosti, neposluha i suprotstavljanja Vladaru Silnom, činjenjem grijeha i loših djela, nakon što ga je njegov Gospodar zaodjenuo odjećom imana i bogobožnosti, najvrednijom i najraskošnijom odjećom?

Hoće li zaboraviti svoje stajanje pred Allahom, sutra, na Dan proživljenja i okupljanja, nakon što ga je njegov Gospodar uputio da Ga se sjeća i spominje na

pjeskovitom tlu Arefata, upućuje Mu dove, skrušeno i sa strahopoštovanjem, i traži od Njega Džennet i utječe Mu se od Vatre?

Hoće li se vratiti putevima poricanja i nezahvalnosti, i ostaviti zahvaljivanje svome Gospodaru, riječima i djelima, nakon što je svojim jezikom izgovarao riječi šukra – zahvalnosti Allahu, džellešanuhu, i nakon što Mu je iskazao zahvalnost žrtvovanjem i klanjem kurbanda, s namjerom približavanja Njemu i stjecanja Njegove naklonosti, i slijeđenja najboljeg čovjeka, Muhammeda ibn Abdullaha, sallallahu alejhi ve sellem.

Allahovi robovi, obaveza je svakog hadžije da sa svojom dušom svede detaljan i precizan obračun, iz kojeg će izvući važne pouke, i uzeti čvrst zavjet od svoje duše da će trajno činiti dobro i ustrajati u dobrim djelima, koja vječno traju, i raskinuti sve veze sa širkom i lošim djelima. Uzvišeni kaže: “Zato veličaj Gospodara svoga i hvali Ga, i molitvu obavljaj i sve dok si živ, Gospodaru svome se klanjaj!” (El-Hidžr, 98–99)

Poštovani vjernici! Oni koji hodočaste Allahovu kuću i obave hadž mebrur – primljen kod Allaha, postići će nagradu koju je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, obećao u poznatom hadisu, koji prenosi Ebu Hurejra, radijallahu anhu: “Umra do umre iskupljuje grijeha počinjene između njih, a za hadž mebrur nema druge nagrade do Dženneta.” (Buhari i Muslim)

Ostvarenje ovog velikog obećanja obavezuje hadžiju da preispituje i kontroliše svoje postupke nakon obavljenog hadža, i da nastoji, koliko god je to moguće, biti bolji nego što je bio, a to je upravo znak mebrur hadža. Uzvišeni Allah kaže: “One koji se budu zbog Nas borili Mi ćemo, sigurno, putevima koji Nama vode uputiti; a Allah je, zaista, na strani onih koji dobra djela čine!” (El-Ankebut, 69)

Plemenite hadžije, ako se budete borili protiv svojih duša, strasti i šejtana, postići ćete zadovoljstvo svoga Gospodara, Plemenitog, Svemilosnog, i ući ćete u džennete uživanja i zadovoljstva.

“KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA.” (PREPOROD)

HUTBE

Donosite salavate na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, podarenu milost i nepresušnu blagodat, to vam je naredba od vašeg Gospodara, Koji je objavio: “Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljte mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom.

Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

